

P. VINCENT PETRÍK, SJ
KRÍŽOVÁ CESTA



Prešov 1999

Úvodom

Sotva sa nájde miesto v strednej Európe, ktoré by malo takú nádhernú dominantu, akú má Prešov v Kalvárii. Je to významná kultúrna, historicko-umelecká pamiatka z prvej polovice 18. storočia. Začala sa stavať r. 1721 a ukončená bola okolo r. 1752.

Vystavali ju pátri Spoločnosti Ježišovej, ktorí v tom čase spravovali aj prešovskú rímsko-katolícku farnosť. O jedinečnom urbanistickom vkuse svedčí jej umiestnenie. Oceníme to zvlášť, keď sa rozhliadneme z vršku, na ktorom je postavená. Hoci vršok nie je najvyšší v okolí Prešova, poskytuje nádhernú vyhlídku na celý Prešov a jeho blízke okolie, ako aj na veniec hôr, ktoré ho obklopujú.

A ak prechádzame naprieč Prešovom, stále púta našu pozornosť Kalvária so svojimi barokovými kaplnkami a kostolíkom k úcte svätého Kríža postavenom na návrší.

Tento historický, urbanistický i umelecký monument bol by však trpasličím, keby nemal v sebe ten podstatný duchovný náboj, keby nám nepripomínal nekonečnú lásku nášho Nebeského Otca v Jeho Synovi Ježišovi Kristovi, našom Vykupiteľovi a Spasiteľovi, keby nám nepripomínal jeho posledné chvíle na tejto zemi, keby nám nestaval pred oči ľudskú a v nej i našu zlobu, ktorú v neporovnateľnej miere prevýšila Ježišova láska.

Od Ježišovej smrti si kresťania pripomínajú tieto udalosti. Putovali a putujú na miesta, kde Ježiš žil a pôsobil. Zvlášť si pripomínajú miesta, kde trpel, zomrel, ale bol aj oslávený svojím zmŕtvychvstaním a nanebovstúpením.

Ak nemohli putovať do ďalekej Palestíny a Jeruzalema, pripomínali si tieto miesta vo výstavbe kalvárií.

Tu putovali a aj dnes putujú za Ježišom, aby prežívali tajomstvá jeho utrpenia i záblesky radosti vzkriesenia.

Aj prešovská Kalvária bola vystavená za týmto účelom z darov veriacich v prísne historickom a teologickom duchu.

*Prvý variant krížovej cesty na prešovskej Kalvárii **

Pane Ježišu, chcem Ťa sledovať na ceste Tvojho utrpenia i oslávenia. Chcem si zvlášť všímať Tvoju poslušnosť „...až na smrť a to na smrť kríža“ (Flp 2, 8n).

Chcem sledovať Tvoju prirodzenú, ľudskú lásku, keď si umyl apoštolom nohy, aby si im aj nám dal príklad, ako máme slúžiť svojim bratom a sestrám.

Chcem poznať a preniknúť aj do Tvojej „SUPERLÁSKY“, keď si odpustil na kríži svojim mučiteľom, nepriateľom a vrahom a modlil si sa za nich.

Pane, nauč ma opravdivo kresťansky milovať. Nauč ma Tvojej láske.
Amen.

Verím v Boha...

Poznámka: Na koniec zastavení sa môžu pridať modlitby podľa uváženia, napr. Otče náš a pod.

* Vyšla bibliofilsky príspevím MsÚ v Prešove (1995)

Druhý variant krížovej cesty

Centrálne myšlienka druhého variantu krížovej cesty je utrpenie Ježišovo spôsobené zaslepenosťou a ľudskou zlobou.

Túto zlobu ďaleko prevyšuje Božia Láska, stelesnená v Božom Synovi, v jeho vykupiteľskom diele.

Poznámka: Po jednotlivých zastaveniach sa môžu pridať modlitby podľa uváženia napr. Otče náš a pod.

KRÍŽOVÁ CESTA II.

I. Zastavenie: Posledná večera

Pán Ježiš označí zradcu a predpovedá Petrovi, že ho zaprie

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Ten, čo jedol chleba, pozdvihol proti mne päťu.“ (Ž 40, 10).

„Už teraz vám to hovorím, skôr ako sa to stane, aby ste verili aj potom, keď sa to stane, že som to ja.“ (Jn 13, 18-19).

„Keď to Ježiš povedal, vzrušil sa na ducha a riekol: „Veru, veru hovorím vám, jeden z vás ma zradí.“ Učeníci pozerali teda jeden na druhého a boli v rozpakoch, o kom to hovorí. Učeník, ktorého Ježiš miloval... sa nachýlil k Ježišovej hrudi a spýtal sa: „Pane, kto je to?“ Ježiš mu odpovedal: „To je ten, komu namočím a podám skyvu chleba.“ A vzal skyvu, namočil ju a podal Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. A hneď po tejto skyve vošiel do neho zlý duch. Tu mu Ježiš povedal: „Len urob chytro, čo chceš urobiť“ – niektorí si mysleli, že mu Ježiš prikázal, aby nakúpil, čo sa potrebuje na slávnosť, alebo dal niečo chudobným. Ten teda prijal skyvu chleba a hneď odišiel. Bola noc.“ (Jn 18, 26 n)

Ježiš, spomedzi 72 učeníkov, vyvolil si dvanástich apoštolov. Žil s nimi v spoločenstve a pripravoval ich pre úlohu, ktorú im chcel odovzdať. Vyvolil aj Judáša. Iste nie preto, aby ho zradil.

Pane, pýtame sa priamo Teba. „Ako máme zaradiť Judáša do Božej prozreteľnosti?“ Ty nám dávaš odpoveď svojím výrokom: „Syn človeka síce ide ako je o ňom napísané, ale beda človekovi skrze ktorého je Syn človeka vydaný do rúk hriešnikov.“ To nám však nevyjasňuje problém Judáša.

A predsa. Problém Judáš väzí v slobodnej vôli človeka a v jeho pokore.

Pane, daj nám milosť zakotviť vo viere, aby sme neupadli do zúfals-tva.

K: *Pred zlom zrady varujúci Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



II. Zastavenie: Ježišova modlitba v Getsemanskej záhrade

„Otče, ak chceš, vezmi tento kalich odo mňa“

V. *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Potom vyšiel a podľa obyčaje odišiel na Olivovú horu. A keď prišiel na miesto, povedal im: „Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. A sám sa od nich vzdialil, asi toľko čo by človek kameňom dohodil, kľakol si a modlil sa: „Otče, ak chceš, vezmi tento kalich odo mňa! Avšak nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane!“ Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcnejšie modlil. Pot mu padal na zem ako kvapky hustej krvi.“ (Lk 22, 39-44)

Bohočlovek postupom času utrpenia zostáva viac a viac sám vo svojom človečenstve. Jasne má pred sebou všetko, čo mu pripravila a pripraví zloba človeka v spolupráci s odpadlým anjelom. Je to nielen bolesť fyzická, ale je tu aj bolesť duše nad zatvrdilosťou a frustráciou božských hodnôt.

To Ťa, Ježišu, privádza do tej až nepochopiteľnej úzkosti. Tá vytlačí z Tvojej svätej tváre namiesto potu krv. Táto krv má byť „menou“ božskej lásky na vykúpenie z područia zloby. Tá nedozerná hora lásky na vykúpenie z područia zloby. Tá nedozerná hora lásky prevýši každú zlobu stvorenia, ktoré sa odvrátilo od Boha.

Pane, nauč ma bedliť a modliť sa.

K: *Úzkosť a bolesť prežívajúci Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



III. Zastavenie: Ježiš pred veľradou

„Ja som verejne hovoril svetu“

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Veľkňaz sa však vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho náuku. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagógach alebo v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia a nič som nehovoril v skrytosti.

Prečo sa ma spytuješ? Opýtaj sa tých, ktorí ma počúvali, o čom som im hovoril.“ Ako to povedal, jeden zo strážnikov dal Ježišovi zaucho so slovami: „Či takto odpovedáš veľkňazovi?“ Ježiš mu odvetil: „Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom! A ak dobre, prečo ma biješ?“ (Jn 18, 19-23)

Celý súd s Ježišom je fraška. Veľrada, farizeji a zákoníci už vopred rozhodli, že Ježiša musia fyzicky zlikvidovať. Kajfáš dal radu: „Lepšie bude, keď jeden človek zomrie za ľud!“

Treba len zabezpečiť dôvod, aby rímsky miestodržiteľ Pilát mohol vyniesť rozsudok smrti, akú mu určili.

Ježiša vedú pred Annáša, lebo on, ako bývalý veľkňaz, najskôr môže Ježiša na niečom prichytiť a usvedčiť.

Nepodarilo sa mu to. Ježiš mu dá na jeho obvinenia pádnu odpoveď: „Ja som verejne hovoril a učil...“ Nech svedčia tí, ktorí sú oprávnení a môžu vydať pravdivé svedectvo.

Pán Ježiš nám dáva krásny príklad, ako sa máme správať pred súdom a brániť proti nespravodlivosti. „Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom...“

Pane, daj nám dar múdrosti, rady a sily, aby sme vedeli vždy obhájiť svoju vieru.

K: *Pravdu nebojácne obhajujúci Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



IV. Zastavenie: Ježiša bičujú

Pilátova čudná logika

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Len čo Pilát počul (o Galilei), opýtal sa, či je ten človek galilejčan. A keď sa dozvedel, že je spod právomoci Herodesovej, poslal ho k Herodesovi, ktorý bol v tých dňoch v Jeruzaleme...

Herodes so svojimi vojakmi ním opovrhol a na posmech ho dal obliecť do skvelého (bieleho) rúcha a poslal ho späť k Pilátovi.

Tu Pilát zavola veľkňazov, popredných mužov a ľud a povedal im: „Priviedli ste mi toho človeka, že poburuje ľud, a hľa, pred vami som ho vyšetroval, nenašiel som však na tomto človekovi nijakej viny, pre ktorú ho žalujete. Ale ani Herodes, lebo ho poslal k nám.

Hľa, nič sa mu nedokázalo, prečo by si zaslúžil smrť. Dám ho zbičovať a prepustím ho.“

Bičovanie patrilo medzi najkrutejšie tresty Rímskej ríše pre otrokov. Slobodný rímsky občan nesmel byť ani bičovaný, ani ukrižovaný. (Sv. Pavol v Jeruzaleme.) Bičovacie nástroje boli palice, povrazy a korbáče zvané „scorpio“. Boli to remene opatrené kovovými guľičkami a háčikmi. Tieto trhali a rozkmásali telo trestanca priviazaného k bičovaciemu stĺpu.

Pane Ježišu! Rímsky vladár, Pilát sa domnieval, že týmto krutým trestom pohne zatvrdnuté srdce Tvojich súkmeňovcov a bude Ťa môcť prepustiť, čo bolo prianím aj jeho manželky. Avšak mýlil sa.

Zlá vášeň vie zatvrdiť srdce viac ako kameň.

Súcitné a milosrdné srdce daj mi, Pane.

K: *Potupený a bičovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



V. Zastavenie: Trním korunovanie

V. *Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Vtedy vládarovi vojaci odviedli Ježiša do vládnej budovy, kam zhromaždili okolo neho celú kohortu (vojakov). I vyzliekli ho a zahalili ho do šarlatového plášťa. Potom uplietli veniec z trnia a vložili mu ho na hlavu a do pravej ruky (mu dali) trstinu. I padali pred ním na kolena a posmievali sa mu slovami: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ Pľuli na neho i brali (mu) trstinu a bili ho po hlave.“ (Mt 27, 26 n)

Pane Ježišu! Hľadím na Teba sediaceho na rozheganej stoličke, oblečeného do šarlatového plášťa. Sledujem ako roztopašní vojaci Ti nadhadzujú trňovú čiapku na hlavu. Dávajú Ti trstenice do ruky. Berú Ti ju z ruky a bijú po trňovej korune, aby Ti vrazili ostré trnie do hlavy. Krv Ti zalieva tvár, prsia, plášť. Suroví vojaci sa rehocú a posmešne kľakajú pred Tebou s pozdravom: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“.

Neuvedomujú si títo pohanskí mládenci, že v skutočnosti zdravia kráľa kráľov. Kráľa celého sveta.

Pane, odpusť mi akúkoľvek rozpustilosť a nevedomelosť.

K: *Posmievaný a oplúvaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



VI. Zastavenie: Hľa, človek

„Nenachádzam na ňom nijakej viny“

V. *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Tu Pilát znova vyšiel (k Židom) a hovoril im: „Hľa, privádzam vám ho, aby ste si uvedomili, že na ňom nenachádzam viny!“ Vyšiel teda Ježiš s trňovou korunou a v purpurovom plášti. – I povedal Pilát: „Hľa, človek!“

Len čo ho uzreli veľkňazi a ich služobníci, kričali: „Ukrižuj, ukrižuj (ho)!“ Pilát im prehlásil: „Vezmite ho vy a ukrižujte, lebo ja na ňom viny nenachádzam.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí zomrieť, pretože sa vydal za Syna Božieho.“ (Jn 19, 4-7)

Pane Ježišu! Aký bol Tvoj výzor, keď sa nad Tebou zhrozil aj tvrdý vládár, Pilát.

„Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti a útrap znalý, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, ani sme si ho nevážili.“ (Iz 53,3)

„Nemá podoby, ani krásy, by sme hľadeli na neho a nemá výzoru, by sme túžili po ňom.“ (Iz 53, 2)

Pane Ježišu, dojíma ma pohľad na Teba tak zohaveného, zmučeného, potupeného. Nedaj, aby som Tvoj obraz v mojej duši, ktorý si doň vtláčil svätým krstom, zohavil svojimi hriechmi.

K: *Trnám korunovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



VII. Zastavenie: Vera nike – pravý obraz

„Neste si navzájom bremená“!

„A keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho zo šarlátu, obliekli ho do jeho rúcha a viedli ho ukrižovať. A sám si niesol kríž na miesto, ktoré sa volá Lebečné, po židovsky Golgota... Istý Šimon Cyrénsky, otec Alexandrov a Rúfov, vracal sa z poľa a šiel tade, toho donútili niesť mu kríž.“
(Mk 15, 21 n)

Pane Ježišu, podľa tradície okrem Šimona z Cyrény sa našiel ešte jeden človek, ktorý nie z donútenia, ale z úprimného súcitu a sútrpnosti preukázal Ti službu na Tvojej ceste na Golgotu. Jedna zo žien, ktoré žalostili nad Tebou, ponúkla Ti šatku, aby si si utrel svoju skrvavenú tvár. Podľa tradície odmenil si jej súcit odtlačkom svojej tváre na jej šatke. Tradícia ju nazvala Veronikinou podľa latinského výrazu: „Vera-
icon.“ (Pravý obraz)

Pane, ja Ti po vzore Veroniky ponúkam svoje srdce a dušu, vtlač do nej obraz svojej tváre.

K: Na Golgotu kráčajúci Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.



VIII. Zastavenie: Ukrižovanie

„Medzi zločincov ho pripočítali“

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

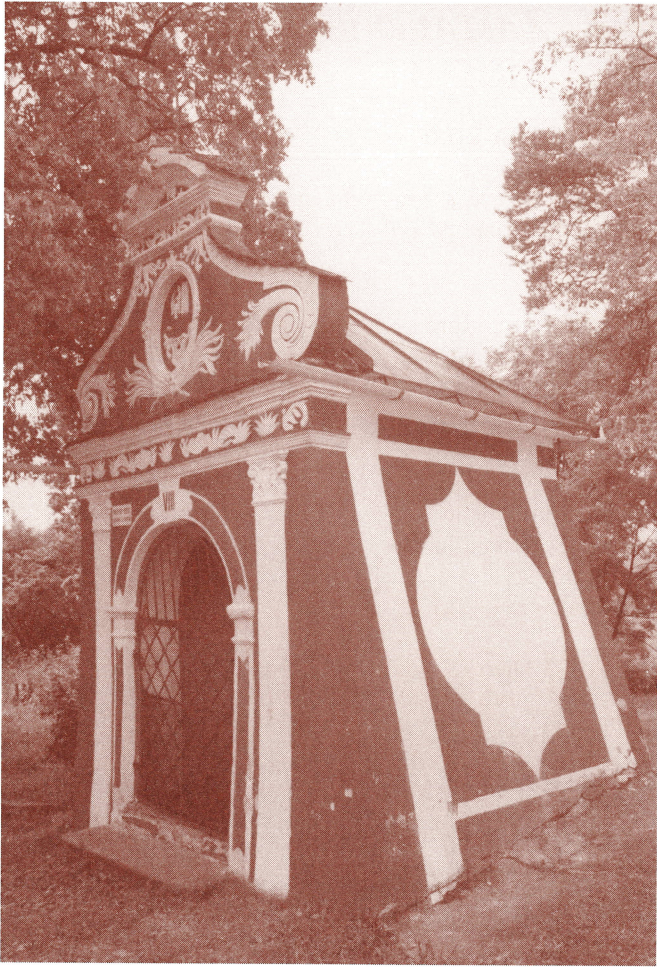
„A tak ho viedli na miesto Golgotu, čo v preklade znamená Lebečné miesto. A ponúkli mu víno, zmiešané s myrhou, ale ho neprijal. I ukrižovali ho, rozdelili si jeho rúcho a losovali, čo kto má dostať.“ (Mk 15, 21 n)

Ak hľadáš príklad, ako sa máš stavať k pozemským veciam, ako sa ich držať a ako sa ich zriekať, nenájdeš krajší príklad ako Pána pánov – Ježiša Krista. V ňom sú skryté poklady múdrosti a vedy. Na kríži bol nahý, posmievaný, oplúvaný, bičovaný, trnám korunovaný a žľou napájaný tak, ako o ňom písal prorok.

Nežeň sa za bohatstvom, ani za skvostným rúchom, lebo všetko tu raz necháš. Ani si nezakladaj na kariére a poctách. Tvoj Ježiš bol posmievaný, rúhali sa mu. On – Kráľ – s trňovou korunou vífazi nad diablom i svetom egoizmu a hriechu. Bol octom napájaný, ale nepil ho, je to pretransformovaný nápoj rozkoše.

K: *Klincami na kríž pribíjaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



IX. Zastavenie: Ježiš na kríži

Svätorečenie na kríži

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebečné, po židovsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním aj iných dvoch, z jednej i z druhej strany, a uprostred Ježiša.“ (Jn 19, 17-18)

A jeden z tých lotrov, čo s ním viseli rúhal sa mu, a vravel: „Či si ty nie Mesiáš? Zachráň seba i nás!“ Druhý sa však ozval, karhal ho a hovoril: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si tak isto odsúdený. My síce spravodlivo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili, tento však neurobil nič zlého.“ I povedal Ježišovi: „Ježišu, spomni si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva!“ A Ježiš mu povedal: „Veru, hovorím ti, dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23, 39-43)

Pane Ježišu, chcem si vypočuť Tvoju druhú kázeň z kríža, alebo lepšie povedané, prvé svätorečenie. A to nie z katedry sv. Petra v Ríme, ale z katedry kríža.

Ako úžasne znejú tie slová: „Veru hovorím ti, dnes budeš so mnou v raji.“ Tú radostnú hudbu slov nič na svete nedokáže nahradiť.

Pane, obdaruj ma ňou, keď sa ja budem chystať prekročiť prah tohoto života.

Nad zločincom si sa zmiloval, Ježišu, zmiluj sa aj nado mnou.

K: *Spásu lotrovi darujúci Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



X. Zastavenie: Ježiša snímajú z kríža

Pravá láska

„A keď sa zvečeralo – bol to totiž prípravný deň, to jest deň pred sobotou – prišiel Jozef, rodák z Arimatey, vynikajúci člen veľrady, ktorý i sám očakával Kráľovstvo Božie, smelo predstúpil pred Piláta a vyžiadal si Ježišovo telo. Pilát sa však zadivil, že (Ježiš) už zomrel. I dal si predvolať stotníka a opýtal sa ho, či už dávno zomrel. Keď sa to od stotníka dozvedel, mŕtve telo daroval Jozefovi.“ (Mk 15, 42-44)

Pane Ježišu, musím sa pozastaviť a povšimnúť si správanie Tvojho tajného učeníka Jozefa z Arimatey. Báľ sa k Tebe verejne priznať, keď si bol obdivovaný a pokladaný za veľkého proroka. Nedovoľovalo mu to jeho postavenie.

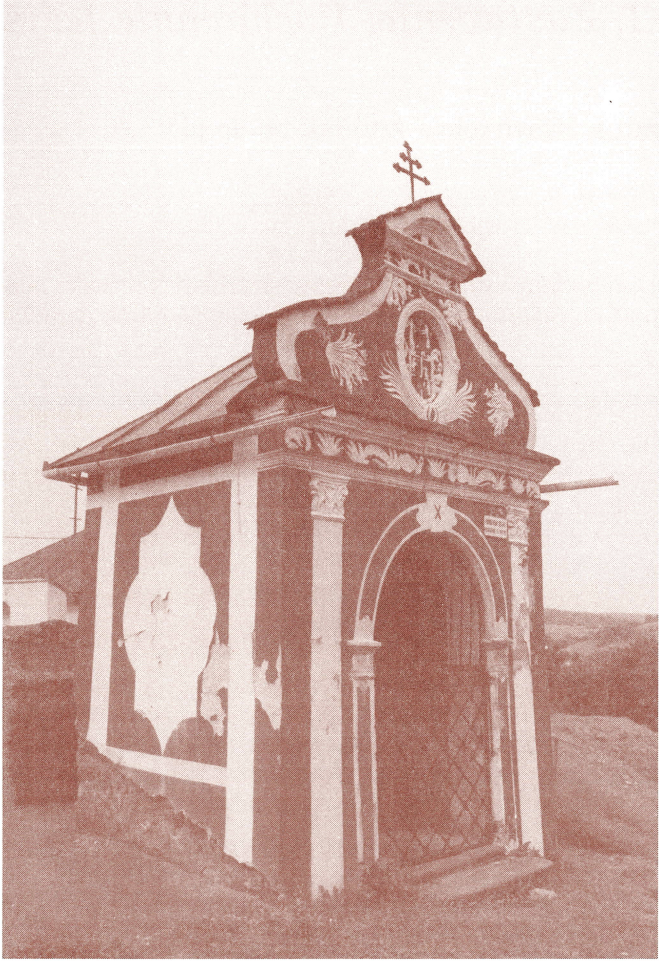
Iste však bol úprimný a čestný človek. A taký sa ukázal aj pri Tvojej smrti. Nebojácne sa postaví pred Piláta a žiada si Tvoje mŕtve telo, aby ho mohol dôstojne pochovať, aby ho nestihol osud iných ukrižovaných, ktorých telá hodili do spoločnej jamy i s krížom.

Jozef Ti preukázal ešte väčšiu lásku, keď prepožičiava Tvojmu mŕtvemu telu svoj vlastný hrob.

Pane, nauč ma opravdivo milovať.

K: Z kríža sňatý Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.



XI. Zastavenie: Pochovanie Ježiša

„Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna“

V. *Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše nepravosti. Trest k nášmu blahu je na ňom a jeho ranami sme boli uzdravení.“ (Iz 53, 5)

„Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, požiadal Piláta, aby mohol sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho mŕtve telo. A prišiel aj Nikodém, ktorý bol predtým u Ježiša a priniesol asi sto funtov myrhy zmiešanej s aloe. Vzali teda telo Ježišovo a zavinuli ho do plachiet aj s voňavými masťami, ako je u Židov v obyčaji pochovávať. Blízko miesta, kde ho ukrižovali, bola záhrada a v nej nový hrob, v ktorom ešte nikto nebol pochovaný. A keďže ten hrob bol blízko, tam pochovali Ježiša.“ (Jn 19, 38-40)

„Pamätaj, človeče, že prach si a v prach sa obrátiš.“ Tento osud stihol človeka po páde „Adama“ – je hebrejsky zem, hlina. Z nej bol vzatý človek vo svojej fyzickej podstate. Nemal však zomrieť. Smrť bol vrcholný trest za hriech. Smrť je spoločníčka padlého anjela.

A prečo si, Pane, Ty zomrel, keď nik Ťa nemohol obvinieť z hriechu? Prečo Tvoje telo bolo postihnuté týmto vrcholným trestom?

Preto, že Ty si zobral naše hriechy na seba a našu smrť, aby si svojou smrťou Človeka-Boha zvíťazil nad smrťou.

„Smrť, kde je Tvoje víťazstvo?“

K: *Do hrobu položený Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



XII. Zastavenie: Prázdny hrob

„Niet ho tu, lebo vstal, ako vám povedal“

V. *Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Keď prešla sobota, na úsvite prvého dňa týždňa prišla Mária Magdaléna pozrieť sa na hrob. A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, pristúpil k (hrobu), odvalil kameň a sadol si naň. Jeho výzor bol ako blesk a jeho rúcho jasné ako sneh. Strážcovia sa ho naľakali, až sa triasli a ostali ako mŕtvi. Anjel však prehovoril a povedal ženám: „Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ukrižovaného. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Podťe si pozrieť miesto, kde spočíval!“ Potom choďte chytro a oznámte jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych!“ (Mt 28, 1-7)

Prázdny hrob, prvé svedectvo Tvojho zmŕtvychvstania, Pane Ježišu. Svedčia o ňom nielen strážcovia, ktorí mali zabezpečiť, aby si nevstal z hrobu, ale svedčia o tom aj ženy, ktoré prichádzajú ako prvé k hrobu. O tejto skutočnosti svedčia aj Peter a tiež Ján, ktorí boli i pri Tvojom pochovaní.

Prázdny hrob je základným kameňom viery Tvojho zmŕtvychvstania, Pane. Áno, viery. Tak si to Ty sám chcel, aby sme s vierou pristupovali skrze Teba k Otcovi.

Prehĺb, Pane, a upevni našu vieru.

K: *Zmŕtvychvstalý Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



XIII. Zastavenie: Pán Ježiš sa zjavuje učeníkom

„Pán môj a Boh môj!“

V. *Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Tomáš však, jeden z Dvanástich, zvaný Dvojča, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. I povedali mu ostatní učeníci: „Videli sme Pána.“ On im vyhlásil: „Ak len neuvidím na jeho rukách znak po klincoch a nevložím prst do rán po klincoch a nevložím ruku do jeho boku, neuverím.“

O osem dní jeho učeníci boli zasa v (tej) miestnosti a Tomáš s nimi. Tu vošiel Ježiš zatvorenými dverami, postavil sa doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom sa obrátil na Tomáša so slovami: „Vlož sem svoj prst a pozri sa na moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Odpovedal mu Tomáš: „Pán môj a Boh môj!“ Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si videl. Blažení tí, ktorí nevideli a uverili.“ (Jn 20, 24-29)

Druhým stĺpom našej viery má byť svedectvo Tomášovo. Ty si, Pane, dopustil, aby nevera Tomášova sa stala tým pevným ohnivkom viery v Tvoje zmŕtvychvstanie. Nielen Tomáš, ale aj iní pochybovali a nechceli uveriť. Tomáš si však svojím pochybovaním vynútil rukolapný dôkaz tak zraku, ako i sluchu a hmatu. Hlavná je pre nás jeho pokora a uznanie Tvojho božstva.

A ešte dôležitejšie je pre nás Tvoje povzbudenie: „Blažení sú tí, ktorí nevideli a uverili“.

Pane, posilni našu vieru.

K: *Tomáša a nás o svojom zmŕtvychvstání presvedčivoší Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

L: *Aj nad dušami v očistci.*



XIV: Zastavenie: Ježiš odchádza k Otcovi

„Duch pravdy, privedie vás ku všetkej pravde“

V. *Klaniame sa ti, Kriste, dobrorečíme ti.*

R. *Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

„Odchádzam, ale vrátim sa k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že odchádzam k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja. Povedal som vám to už teraz, skôr ako sa to stane, aby ste verili, keď sa to stane.

„Idem k tomu, ktorý ma poslal a nik z vás sa ma nepýta: „Kam ideš?“ Lebo žiaľ vám naplnil srdce, že som vám to povedal. Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem, lebo ak neodídem, nepríde k vám Povzbuditeľ, keď však odídem, pošlem ho k vám. A keď príde on, ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a čo súd. Hriech je, že neveria vo mňa, spravodlivosť, že idem k Otcovi a už ma nevidia a súd, že knieža tohto sveta je už odsúdené.“ (Jn 16, 5-11).

Pane Ježišu, jasne nám hovoríš, čo je hriech. Neuznať Teba, znamená neuznať ani Nebeského Otca. Aj pre nás platí výčitka, ktorú si povedal Filipovi: „Ako môžeš povedať, ukáž nám Otca? Filip, kto vidí mňa, vidí aj Otca. Vari neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne?“

Pre nás ešte viac platí to, čo povedal Filipovi a apoštolom:

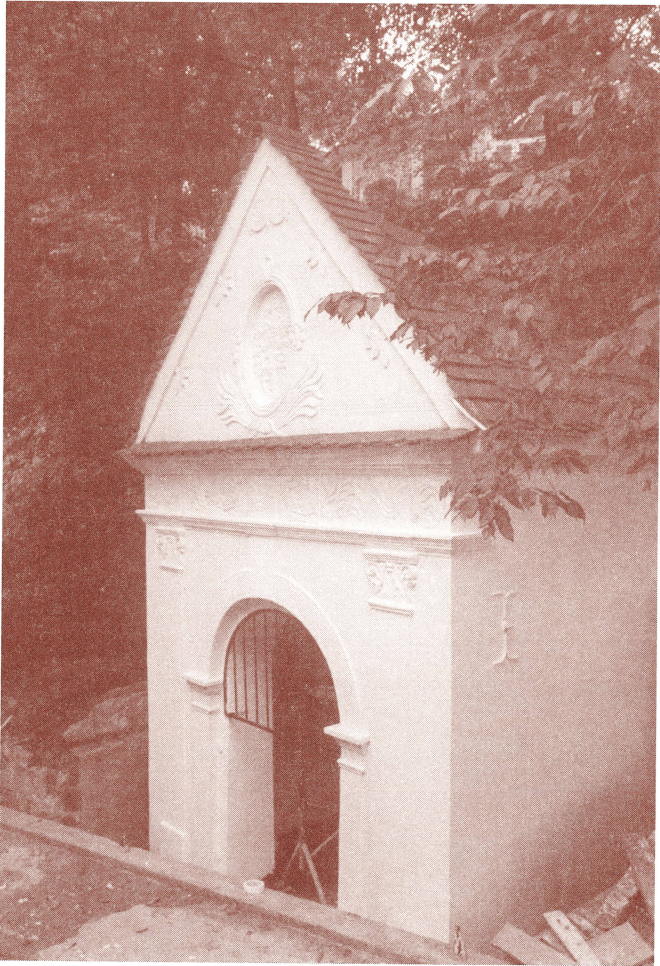
„Taký dlhý čas som s vami a nepoznáte ma?“

Už dve tisícročia si s nami a predsa Ťa nepoznáme a preto nepoznáme dostatočne ani Nebeského Otca.

Pane Ježišu, prehľb našu vieru. Skrze Ducha Svätého daj nám poznať Teba i Nebeského Otca.

K: *Po pravici Otca sediaci Ježišu, zmiluj sa nad nami.*

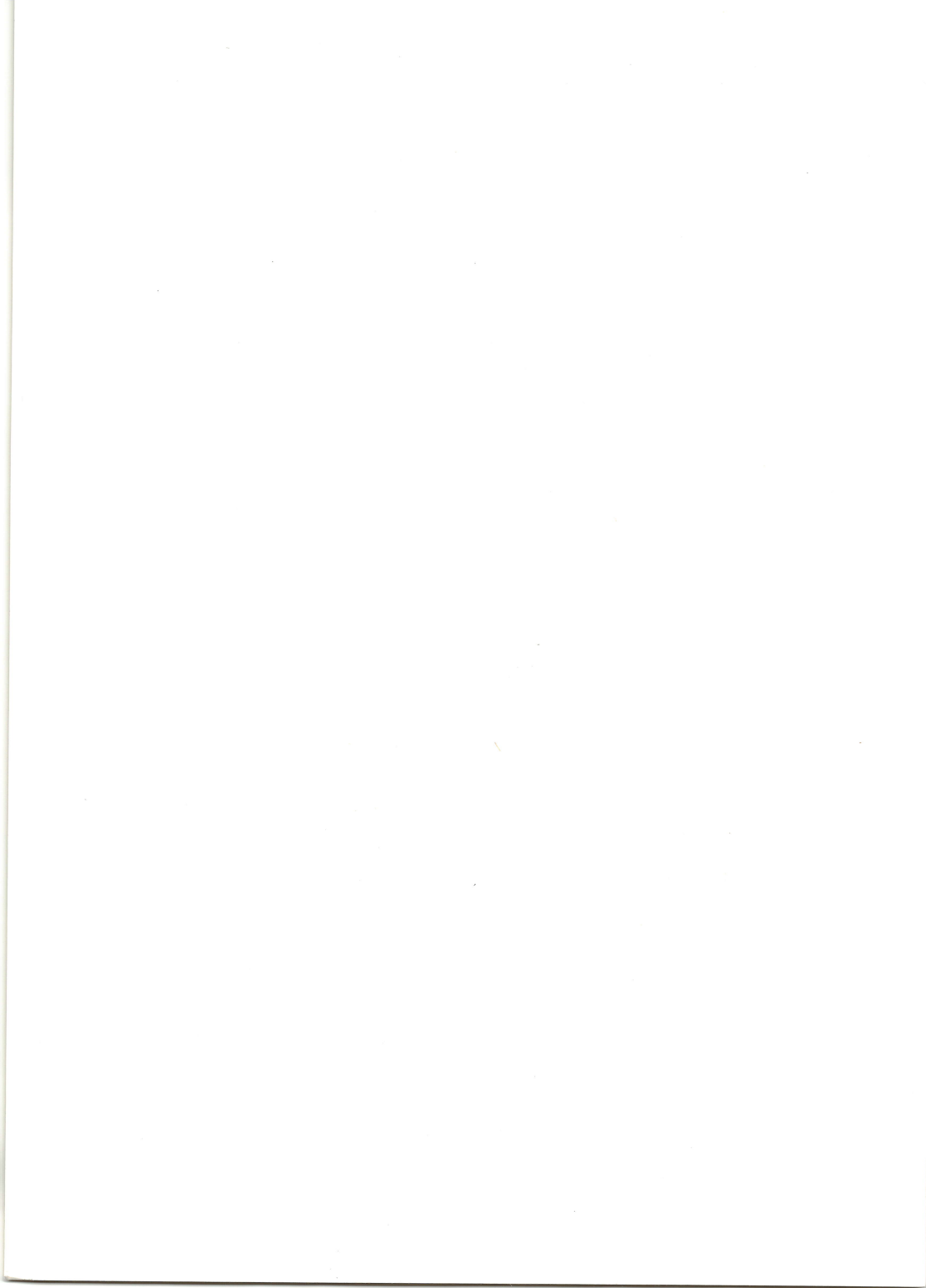
L: *Aj nad dušami v očistci.*



Záver

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za milosť, že si nás oslovil v hĺbke našej duše svojím urpením. Prosíme Ťa, vzbud' v našej duši hlboké pocity milosrdnej lásky a vtlač do nášho srdca obraz svojej bolestnej, ale lásky plnej tváre, ako si vtlačil ten pravý obraz aj Veronike na jej šatku. Amen.

Modlitba na úmysel Svätého Otca.



*Dobrovoľný príspevok
na záchranu a obnovu
kaplniek na kalvárii
v Prešove.*

*Štedrým darcom
Pán Boh zaplať.*

*RKFÚ sv. Mikuláša
v Prešove*

P. Vincent Petřík: Krížová cesta.

Druhý variant. Vychádza pre účastníkov odpustovej slávnosti
Povýšenia sv. Kríža a podujatia k Roku kresťanskej kultúry
18. – 19. 9. 1999 v Prešove ako zväzok Vydavateľstva Spolku Slovenských
spisovateľov Bratislava – Bibliofilská edícia SSS, Odbočka Košice.

Fotografie: Pavol Kovaľ.

Editor: a redaktor: Imrich Vaško.

Sadzba, tlač a väzba: Tlačiareň J. Kušnír z.p. Prešov

ISBN 80-8061-091-6